

„DALMATINSKI HRVAT“ izlazi svake subote.
Godišnja prespialn Din 90 — Polugodišnja
Din 45 — Trimjesečno Din 24 — Za Ame-
riku godišnje dva dolara.

OGLASI PRAMA CJENIKU

Rečun kod Pašt. Ček Ureda, Zagreb, br. 38.004

Pripremani telefoni
preko dana br. 38 — preko noći br. 23
(Interurban)

DALMATINSKI HRVAT

Poštariina plaćena u gotovu.

„Dalmatin. Hrvat“ je vlasništvo promicateljnog
odбора „Hrvatske Štamparske Zedruge“ s. o. j.
u osnutku u Šibeniku.

Pisma i novci šalju se na adresu:
„Dalmatinski Hrvat“ - Šibenik, Glavna ulica 108.
Rekapital se se vadeđu. - Pisma na frankirana
se primaju, anonimna u rod.

NOVINE ZA PROSVJETU, GOSPODARSTVO I POLITIKU DALMATINSKE HRVATSKE.

God. III.

ŠIBENIK, 3. SVIBNJA 1924.

Br. 67.

Nedjeljna narodna i kulturna slava.

U znaku pobjede hrvatske misli i duha.

Nedjeljni koncert zagrebačkog »Kola« bijaše veliki događaj za naš grad. To bijaše epopea hrvatstva i epopea hrvatske umjetnosti i kulture. Pod okriljem hrvatskoga genija zagriše se braća iz dva hrvatska grada, iz Zagreb grada, naše narodne i kulturne matice, našega glavnoga grada, i Šibenika, koji sazidaše Hrvati, koji od davnih vremena stoji na braniku našeg jezika i hrvatske narodne misli.

Šibenik, najhrvatski grad u čitavoj Hrvatskoj, u Hrvatskoj naših nada i snova, ovaj je Šibenik u nedjelju likovao nad tolikom narodnom slavom. Pogotovo nedjeljna večer ostavlja neizbrisivi utisak u našim srcima i dušama.

»Kolo« drži visoko luč naše prosvjete i umijeća. Ona nad nama sjaje kao sunce naše budućnosti, koje ne mogu da pogode dušmanske mračne strijele. Hrvatskoj je snaga od njezine sposobnosti za život i napredak. Hrvatska je za to nepobjediva, Hrvatska do mora. Ponosita, gorda, bez oružja i sile, svojom superiornošću nadvladava neprijatelje, svojim prezirom pogadja izdajnike.

Nikad ne bijaše jača ni jedinstvenija. Četiri milijuna Hrvata kao jedan čovjek manifestuju danas njezin život, njezinu volju i snagu.

Hrvat Hrvata svuda danas dočekuje srdačno, veselo, bratski, hrvatski. Tako dočekaje i šibeničani svoju zagrebačku braću. Pred željezničkom se stanicom zatekoše gusti redovi naroda, na hiljade, da urnebesom svojim pozdrave zagrebačku braću, da ih daruju hrvatskim vijencima i pospu cvijećem sa našeg krša, da za braćom u jednoj povorci krenu, da ih prate, da im kliču svoju radost i veselje. Pred povorkom je koracala naša glazba uz

svirku hrvatskih koračnica.

Preko izaziva šake zavedenjaka i preko izaziva izazivača po pozivu, hrvatske su maso, svijesne svoje snage i svijesne veličajnosti momenta, prelazile pjesmom i poklicima Hrvatskoj, pokazavši, da nisu jednake svojim izazivačima.

U podne je glazba odsvirala program u počast gostiju. Poslije podne se gosti razidjohse gradom, da razgledaju njegove znamenitosti, naročito njegovu veličanstvenu katedralu, da za time krenu u prirodu, da se dignu na naše vidike, da pred sobom ugledaju veličanstvenost naše prirode, ljepotu primorske Hrvatske.

Dan je obasjavalo toplo proljetno sunce, koje se igralo s našim morem, koje se draškano popodnevnim povjercem blistalo u sunčevu sjaju.

Sutradan gosti, na poziv gradjana, krenuše naročitim ladjama put Skradina i Krke, da posjete Skradin, da se dive slapovima Krke. Skradinjani im pridediše dostojan doček. Gosti su u Skradinu otpjevali dio svog bogatog programa u dvorani, koja bijaše dupke puna oduševljenog naroda, kojega je pjesma zanijela do vrhunca oduševljenja. Čitav je utržak od koncerta »Kolo« darovalo injesnom Karitativnome društvu, u Skradinu.

Skradinski Hrvati poniješe se kao i Šibenski, jednako oduševljeno i dostojanstveno. Jednako ih je oduševljavala umjetnost kao i njezini odlični nosioci, koji su ih oduševljavali, dakle, i kao pjevači i kao Hrvati. Da, i kao Hrvati. Ta oni su nosioci hrvatske prosvjete. Oni dodjohse iz centra naše hrvatske kulture i našeg narodnog života. Zagreb, osim našeg kulturnog i političkog centra, po svojoj je prošlosti i sadašnjosti također i simbol

našeg narodnog otpora, simbol naše duševne snage i hrvatskog jedinstva, očiti svjedok svih naših podviga i napora, simbol naše pobjede.

I kad braća zagrebačani dodjohse k nama, mi dalmatinski Hrvati, pogotovo mi šibeničani, koji smo u par posljednjih mjeseca radi svog hrvatstva samo od strane pandura bili osudjeni na preko 1000 dana zatvora, na hiljadu dana zatvora, ne radi tučnjave ni zuluma, jer se zulum i nasilje nekažnjeno nad nama vrši, nego radi svog poštenja, što nismo zaturili svoj hrvatski ponos, što se ne bojimo isповijediti svoje hrvatstvo, radi čega su nas panduri po nalogu vodja režimlja bezočno izazivali i ovih svečanih dana, te nas progonili i zatvarali — mi, velimo, dalmatinski Hrvati u našim zagrebačkim gostima vidjesmo simbol te naše pobjede. Njihova je lira znak naše pjesme, naše orovsjete, ali, jednako, i naše nepobjedivosti.

Nas će, s toga, savršeno razumjeti svaki pošten čovjek, ma i ne bio Hrvat, samo nas ne će htjeti da razumiju mrzitelji hrvatstva ni najmenici naših neprijatelja ni izrodni naši, koji su pod pandurskom zaštitom i njihovom pomoći još pred nedavno škidali hrvatska znamenja, izazivali i tvorno napadali naše gradjane. Ne, nas ne će da razumiju ovi nasilnici, ove bezdušne slugе jedne okrutne oligarhije, koja se grčevito i silom drži na vlasti. Vodje ovih sluga čitavo su nedjeljno popodne i navečer do pred sami koncert saobraćali sa najozloglašenijim pandurima, izdavali su im zapovijedi, da izazivlju, da apse. To je, u ostalome, u skladu sa sistemom, koji kod nas vlada, gdje partijski ljudi, ako su režimlje, za-

povijedaju javnoj upravi, ali najvole zapovijediti pandurima. Inače ih se, tobože, odriču, poriču i svoje pandurske naloge, ne što bi ih se stidjeli, no što se boje strašnije odgovornosti. Sve to dokazuje najbolje okolnost, što baš po povratku glavnog režimljskog vodje ovi ozloglašeni panduri najviše izazivaju mirne Hrvate, pogotovo ako su državni činovnici, da ih upropaste.

Mogu da upropaštavaju pojedince, mogu da škode. Svaka sila za vremena... Ali mi pobjeđujemo svojom pjesmom, svojom svijesti, svojim smijehom! Pobjeđuje Hrvatska, koja nije pojedinac, koju brane četiri milijuna Hrvata, koja je nepobjediva po svojim ljudima i svojim kulturnim ustanovama. Takva je kulturna ustanova i »Kolo«, šta više, jedna od naših najboljih kulturnih ustanova. Mi, dakle, imamo svoju hrvatsku kulturu, a to znači, da ćemo postići i svoju hrvatsku slobodu.

Napred, pjesmo naša, na tvojim se krilima dižu srca naša. Nisu panduri vijesnici slobode. Ti si! I za to mi tako zavuljesmo, za to tako rado i sa toliko ljubavi dočekasmo one, koji tebe gaje. Naš rastanak sa njima izražavao je želju novog viđenja, novih pobjeda do konačne.

Na rastanku, koji je slijedio u ponedjeljak navečer, sleglo se opet na hiljade naroda. »Kolo« je sa ladje ispejvalo »Lijepu našu«. Klicalo se iz hiljade grla Hrvatskoj i hrvatskim idealima. Glazba, koja je goste i otpratila, veselo sviraše, a vatrometi i kae osvjetljavahu proljetnu vedrinu. Kao što doček bijaše veličanstven, još veličanstveniji bijaše rastanak. Ladja se lagano odmicala, praćena urnebesnim pozdravima, zvukovima glazbe i plamenovima vatrometa, a na krakovima gorahu krjesovi, koji kazivahu gostima plamen naših srdaca....

OCJENA.

Nadovezujući na uvodnik, ovdje ćemo da iznesemo svoj sud o vrsonci zborova i izvedbi programa, u Šibeniku.

Glavovni je materijal čist, svjež i uglađen. Puzlja je potpuna. Dinamika savršena. Zborovi su »Kola« jednako odlično dotjerani sa tehničke i umjetničke strane. Za to se i ispoljavaju kao savršena umjetnička cjelina.

Koncertat je počeo prilično kasno, jer su dirigenti, pozvani na izlet, na putu doživjeli jednu automobilsku nepriliku, u pjevači u neizvjesnosti, ne znajući, što će pred publikom, koja jednako čekaše, osim toga i u strahu za život svojih dirigentat, bijahu zalivačeni opravdanom nervozom.

Ta se nervozu započela i kod izvedbe obiju pjesama prve programske tačke. Ali je odmah za time »Kolo« pokazalo, što u njemu, a ono umije mnogo. Izvedba bijaše na visokom umjetničkome stepenu. Urođjena sklonost za sposobnost pjevača, koji su pravo majstorski uvježbani i vodjeni, čini ih podobnima za svaku zborovu vještaju. Oni su to posvjedočili djelom, koje

je zaista vrijedno naročite hvale.

Dobro je, da to u prvome redu pretpostavlja svijest, savjesnost i disciplinu kod svih članova. I »Kolo« je svijetlo dokaz ovih vrlina. Njega obrazuju ozbiljni ljudi obiju spolova. Zadrživlje ljubav, kojom se oni, okupljeni oko svog mladoga, ali odličnog zbornoga vodje, maestra Smodeka, izglednom predanošću zanose svojom pjesmom, koja je umjetnost i divota.

Vrijedno je istaći, da svojom ljubavi i predanošću, za mladima, ni u koliko ne zaostaju ni postariji članovi, pa je milota gledati ove postarije ljude sa tako mladim srecem. Nek se u njih ugledaju naši ljudi, koji, kad predju prvu mladost, ved misle, da su djedovi, koji mogu živjeti o djelu i radi svoje unučadi, ma da su sami, tako reći, još istom sinovi.

Zborove su uvježbali oba dirigenta, maestro Smodek, koji bijaše dirigent večeri, i Jozefović: prvi kao dirigent i artistski vodja, drugi kao njegov zamjenik.

Na programu bijahu samo kompozicije Hrvata, Srba i Slovenca. Izuzetak čini g. Lhotka, koji, i ako rodom Čeh, svojom je djelom hrvatski skladbenik. Imena Mo-

kranjevo, Dobroničevo, Lujovićevo, Hatzeovo, Lhotkino, Manojlovićevo. Milojevićevo, Širofino i Stolcerovo predstavljaju, u programu »Kola«, našu modernu muziku do najmodernije Pokojni Mokranjac, i ako star po godinama, mlad je po svome djelu, koje je trajno svježe.

Program, sam po sebi, nije triptio prigovora. Bijaše biran pametno i ukusno, i baš za to bijaše različan. Jer jednoličnost, makar iznijela i najbolja djela, umara i pokraj toga, zabrinjavao nas je prijem programa od strane naše publike, koja je, po dugoj svojoj navici, još podosta sklona talijanskomе »bel cantu«. I što vidjesmo? Divno čudo. Naša je publika sa razumijevanjem i velikim oduševljenjem primila i saslušala čitav program.

Tome je mnogo doprinijela majstorska njegova izvedba. Publika je uzivala u izvedbi i interpretaciji, ponosna, što se slavenska pjesma tako visoko diže na krilima naše hrvatske umjetnosti. Njezin aplaud, dug i postojan poslije svake pjesme, bijaše iskren i proćudan, koliko i zaslužan.

Prelazeci na neke istaknutije momente, podvlačimo, da je izvedbu Lujovićevih »Zuba«, za ženski zbor, bila savršeno do-

tjerana, naročito u Intervallima, koji su sa tehničke i ritmičke strane u ovoj skladbi najučli. I Mokranjevo »Kozare«, za mješoviti zbor, kao tačka, koja se programu dodala, isticao se su savršene svoje izvedbe. Lakoćom, koja zadrživlje, savladale su se ritmičke teškoće i ove skladbe: dok Mokranjevo »Sedma rakovica« trpi samo za mjerku nešto ubrzanog tempa na početku.

Izvedba uopće, kako smo već kazali, bijaše na visokom umjetničkome stepenu. Kao vodje zbornih jedinica odlikovali su se od prvih tenora g. Cvijanović, a od drugih basu g. Kostojčić. Odlikovali su se i vodje soprana i alta, kojima, našlost, ne znamo imena.

Iz razgovora sa maestrom Smodekom saznasmo za njegovu zadovoljstvo, što je kod publike naišao na puno razumijevanje. To rado bilježimo, izražavajući nadu, da će »Kolo« odmah redovito na proljetne turneje, da se svrati i u naš Šibenik, koji ga je primio najsrdačnije, koji ga se sjeća, kao što se sjećamo naših najmilijih uspomena. Maestru se Smodeku nadamo već uskoro, bude li i ove godine došao k nama na ljetovanje. Dakle, do skoro vidjeti!

Muslimanskim ljubiteljima i mrziteljima šesira.

Ima već dulje vremena, kako se među muslimanskom školanom gospodini pojavila izvjesna klika ljudi, koja bi htjela pod svaku cijenu, da muslimanima Herceg-Bosne, natakne na glavu šesir, koji je od davine među muslimanima iz običaja oniraju bio. Ta pretjerana i zagrrijana gospoda misle, da bi muslimani čim bi obukli šesire postali najkulturniji i najodabraniji elemenat, a neznaju niti razmišljati, da bi muslimani sa naglim napuštanjem svih svojih običaja, a pupirmanjem i prihvaćanjem zapadnih — „civiliziranih“ — postali kudikamo nesretniji i siromašniji u pogledu narodne duše, a iskvareniji u svome moralu. Prkosni i bezuspješni rad naše inteligencije (školane gospode) pokazuje i odaje njezinu plitkost i ograničenost upoznavanju naroda i sredine u kojoj se nalazi. Ta naša nenarodna inteligencija neće da zalazi među svoj neuki i zaostali narod, da ga podučiti i upozna i bude tučačem njegovih želja, već ga na svakom koraku vrijeđa i izaziva sa svojim nenarodnim ponašanjem. Mjesto da se late knjiga iz kojih bi mogli proučavanjem i ispitivanjem upoznati narodnu dušu, oni se bave ispijanjem čokana i čitanjem koje-kakvih grobnih i kriminalnih romana i tube uzaludno svoje dragocjeno vrijeme.

U međželi u jednom od Serbijsko pravnih pravila u pogledu narodnih običaja stoji ovo: „Eladehu muhakemetun“, što znači „Običaj je tvrdjava“. Kada bi naša muslimanska inteligencija radila po propisima islama i u dudu Serbijskog prava, ne bi poput kakvih divljaka jurila na moralnu tvrdjavu, koja je vjekovima izgradjivana, već bi bila oprezna i zašla među neuki narod i naučila ga na prvome mjestu čitati i pisati, jer smo u pogledu pismenosti najzaostaliji među našom braćom drugih vjera.

Da našoj školanoj gospodi, a osobito muslimanskoj nije stalo do narodnog napredka i kulturnog pridonosa najbolje nam svjedoči to, što je izvan naroda i što drži šire narodne slojeve nižim od sebe, a sebe u svakom pogledu kao zjetin po vodi.

Dakle inteligencija nam ne valja, jer ne će da upozna svoga naroda i jer ga neće da prosvjetljuje, već drži samo do svoje vrbodnosti i kićenosti, a nepokazuje niti položiti bilo kakva mara i volje za nutrinju i zadržinu čovjeka i duševne kulture ljudske.

Sada da vidimo kakve su nam hodže (duhovni pastiri) jesu li oni na svome pravome mjestu i u koliko shvaćaju i vrše svoj poziv. Hodže su nam u svakom pogledu nesavremeni i narodni, jer naučavaju i tumače islamsku nauku posve krivo, jer neshvaćaju današnjega vremena, a niti prilika i sredine gdje se nalazimo. Hodže su na krivom putu, kad neće da razumiju i prihvate ono Serbijsko pravno pravilo u kojem stoji: „Zemnan tegajur ile, ahkjamun tegajuri la-elim elur“, što znači: „Promjenom vremena, treba i zakonske norme izmjenjivati i usavršavati“. Sve što god tko učini preči hodžinskom narodnom i uzkom shvaćanju, oni ga uazivaju kjaifrom (nevjernikom) i izdaju mu legitimaciju za džehenem (pakao), kao da su pakleni

ključu u njihovim rukama, pa trpaju koga hoće i vade koga hoće, a neznaju da se ovakovim tumačenjem vjere mogu i njihove „svete“ noge okliznuti.

Takovo jedno skroz krivo mišljenje imaju gg. travnički muftija Numanagić i član Ulema medžlisa Abdurrezak u pogledu nošenja šesira. Numanagić je u bludnji, kad veli, da je obući šesir kjafur (nevjernost) a ne ispituje, da li je šesir znak i obilježje kršćanstva ili kojeg druge postojeće vjere, ili bezvjerstvo ili neznačboštvo. Kad drži da je šesir znak bezvjerstva, onda zaključuje da su kršćani i židovi nevjernici i bezvjerstvi, jer i oni nose šesire, a takovo svrstavanje je neosnovano i potvara na islamsku vjeru i avreda za kršćane i židove.

Islamska pravna nauka svrstava kršćane i židove u grupu vjernika, a samo one, koji ne vjeruju ni u jednu obavljenu postojeću vjeru — u grupu (skupinu) nevjernika.

Da islamska vjera pravi razliku između objavljenih vjera i bezvjerstva, dosta je navesti iz Kurana ove božije riječi: „La nuferruku bejne ehadin min rusulih“, što znači: „Bog ne pravi razlike između božijih poslanika i objavljenih religija“.

Budući da islamska nauka ne pravi razlike između božijih poslanika i objavljenih religija, smije li se jednom muslimanu, koji nosi šesir razi i suditi, da je kjafir (nevjernik) samo zbog toga što šesir nose kršćani i židovi i zbog toga, što je šesir njihovo vanjsko obilježje.

Da muhamed alehissalam nije smatrao kršćane i židove za nevjernike može se iz islamske povjesti viditi i iz mnogih kuranskih ajeta razabrati. Posljednji božji poslanik Muhamed alehissalam se je nad pobjedom kršćana veselio i dozvolio da sa muslimanima mogu ženiti od kršćana i židova i iz njihovih ruku po njima zaklati meso jesti, a od kjafura (nevjernika) im je i jedno i drugo na temelju Kurana zabranjeno.

Dakle iz islamske pravne podjele kao i iz Kurana i povjesti islama, može se jasno dokazati, da islam pravi veliku razliku između kršćana i židova s jedne strane i nevjernika i neznabožaca s druge strane.

Zato po mojemu mišljenju nošenje šesira nije nikakav kjafur (bezvjerstvo) a niti kakav vjerski grijeh već jedino prestupanje proti društvenih i to užih narodnih običaja.

Da li je mufti i njegovim drugu poznata ona istinita i ničim neobitviva izreka iz islamske filozofske nauke: „Inna ilaha la janzuru ala suverikijum, bel janzuru fi kulubikijum“, što znači: „Zaista Bog ne gleda na vašu vanjštinu, nego gleda na vašu nutrinju i sadržinu“.

Da bi doneki razumili islam trebali bi mnogi naši dušobrižnici sa travničkim muftijama na čelu pobah-djati i slušati nekoliko godina još predavanja našega reis-el-uleme Džemaledin ell. Čauševića, na koga

se onako djetinjasto i bezrazložno obaraju pa da ga tek onda uzmagnu malo učenje kritikovati.

Zalosno je, da se je u našoj Herceg-Bosni našlo nekoliko hodžica, koji nemaju ni pojma o islamskoj nauci, da onako žučljivo napadaju našega dičnoga reis-el-ulemu, a svoga vjerskog poglavicu, samo zbog toga što ne će da kaže, da je nošenje šesira kjafur (bezvjerstvo) i da odbri njihovo nazadno shvaćanje i pisanje u izdajničkom i odmetničkom listu „Iršadu“ (oko kojega se kupe podmiljive hodžice, i izborni propali kandidati).

Pri zaključku ovoga moga članka stavljam kao feshija travničkom listu „Iršadu“ (oko kojega se kupe podmiljive hodžice, i izborni propali kandidati).

1. Jeli musliman, koji nosi šesir poslao kjafir (nevjernik) i zašto?

2. Da li se islam temelji na zdravom razumu ili na kojekakvim muftijskim rješidbama i podmićenim osudama?

3. Jesu li kršćani i židovi kjaifiri (nevjernici) i zašto?

4. Dali je čovjek čovjekom po nutrinji ili po vanjštini?

(Donji Vakuf).

Tahir Dautbegović.

Bezprimjerna drzovitost!

U radikalskoj „Državi“ od 30/4 t. g. br. 5., pročitali smo „pripisane“ od nekog Balde Crnkovića iz Novalje, kojim se na najdrzovitiji način napada na gg. Dra. M. Kožula u Šibeniku i Emanuela Škonce iz Novalje, i to radi dopisa odštampanog u našem listu br. 63., dana 12 pr. mjeseca.

Istini na čast, izjavljujemo da nijedan od rečene gospode nije napisao, niti inspirirao taj dopis.

Drzovitost tog Crnkovića upravo zapanjuje. Napada ljude, koji mu prvi padnu napamet, radi starih grijeha familije Crnković, koji su poznati i radi kojih se zgrozila cijela naša država.

Ta komu nije poznato, ono grozno umorstvo, počinjeno na jednom bijednom žandarju iz koristoljublja? Počinio ga je jedan Crnković sa ortacima-kriomčarima. Bez komentara navodjamo ovo, što je zugrelački „Hrvat“ od 19/8, 1921., u br. 411. donio:

„Slučaj htjede, da je jedan od žandara i to Frane Smoljanović pošao drugim putem i namjerio se na ladju punu ovaca, koje je Baldo Crnković smjerao pokriomčariti u Italiju. Uhaćen na djelu Ivan Crnković sin Balda posluziživi se varkom i ubije žandara, na što mu kame-njem glavu sveže, a oko vrata gvozdeni lanac i baci lješinu sa sidrom

teškim pedeset kilograma na more, nadajući se, da tijelo nigda iz dubine morske izai neće.

No zločin se odkrio. Namjestu se našla utopljena ovca i kapa, a kad su ribari izvukli lješinu bili su uapšeni krivci, koji su i priznali svoj čin.“

Kada sin toga Crnkovića, nije krivac, zašto je onda bio osuđen po poroti na smrt u vješalima?

Što se pak političke boje tog gospodina tiče, prišapnut ćemo mu da su Crnkovići mjenjali partaje iz koristi, kao kameleon boje. Po priznanju samog učitelja I. Crnkovića, oni su pripadali najprije hrv. puč. stranci, zatim su bili Južoslavenci i pristajali uz demokratski program, a napokon su postali radikali i to nakon osude Ivana Crnkovića na smrt. Tko im može poreći, da to nijesu činili iz ideala?!

I ovakovi se ispravaju i razmeću patriotizmom. Zaboravljaju, da voće ne pada daleko od stabla. Ovakovi se nabacuju blatom na čestite ljude, bez znati da li u stvar ulaze.

Taj čovjek se hvasta sa svojim radikalstvom, a to je i jasno, jer svaka ptica svomu jatju leti, a radikalština je simbol zloće i korupcija, koja je jedina u stanju da ispašta i u svojoj nečistoj vodi opere svake pa i ovakove grijeha.

Ovo smo smatrali svojom dužnošću izložiti, a g. Škonce i otusnuti g. Dr. M. Kožul, učiniti će svoju.

Uredništvo „Dalm. Hrvata“.

Naši dopisi.

Murter, 2. 5. 1924.

I ovdje se je osnovala organizacija hrvatske seljačke republikanske stranke. Cijelo selo, izuzev desetak plaćenih poturica organizirano je u HRSS. Ovi pretjerani policijom doškivaju i tuže policiju našu čeljad bez ikakvog razloga. Tako je nazad dvadesetak dana bio tužen policiji u Šibeniku, Juraga Ante Ilijin, da je klicao Radiću. Bio je pozvan na policiju, a famozni šef, hoće da se i u zadnjim časovima prije odtaska proslavi, pak Juragu bez ikakva razloga, osudi na 4 dana zatvora. Nadamo se ipak da će starija vlast u utoku, tu osudu uništiti.

Vrlika, 27. 4. 1924.

Doći će pir na Lopar! Nakon što je bio otpušten dosadnji opć. upravitelj K. Ostojić, uprava općine je predana mješćanima. Istu je sastavio pop Gajko Sinobad. U ovom pretežno hrvatskom mjestu u upravu je imenovan samo jedan jedini Hrvat. Ostali su demokrati i radikali. Između ovih imade dvojica poštenih i vrijednih radikala. Prvi je Milan Krivošija, osuđen 4/10 1915 u 134/18 po § 14. L. D. Z. br. 218 od 7/8 1915, — na 5 dana zatvora i K 50 — globe. Drugi je Trivić Krste, osuđen 10/3 1917. Bl. 190/17, po §§ 197. 199. na 1 mjesec zatvora i osudom U 110/17 po § 18. br. 1 C. D. 261/16 na 350 kr. globe.

Drugičije i nije moglo da bude, jer ne bi odgovaralo duhu režima.

P r a v i
Schicht-sapun s markom „Jelen“ bio je već prije 60 godina poznat kao najbolji i najizdašniji sapun za pranje. Pazi na ime Schicht i marku „Jelen“!

Političke vijesti.

Dopisniku „Novog Doba“. Nehotjeno putu smo prepustili i misno se htjeli osvrnuti, na neispravnost, i nekorektno izvješćivanje dopisnika „Novog Doba“ u rubrici *iz Šibenika*. Nismo se obazreli na iskrivljene vijesti, koje su naučnice išle zatim, da *hrvatski Šibenik* bude prikazan svakakvim, samo ne hrvatskim Prezirom smo prešli preko notica, u kojima se, sa naslušnom iznosilo, sve što je protiv Hrvatsvu, te Hrvatima, kao pojedincima, u u zvjezde kovala plaćenici i sluge režima i slavo policiju, koja je batinala Hrvate i zato bila na zatvor osuđena. G. dopisnik, koji se rado hvata svojim objektivnošću, nije našao za nužno da to osudu pripisuje javnosti, ali je za to pobrazio, da, uapred određeno, riješenje policije javi i pohvali policiju. — Isplade, tučnjave, pucanje iz revolverske teške tijesne ozlede, učinjene po plaćenim oružanim banditima, predvođenim po pijanici Kessleru, uvijek je taj gospodin mudro i oprezno prešućivao.

Smatrali smo da je suviše na sve ovo reagirati, jer je našoj javnosti istina i o nako poznata, kao i to, da se sve to u „N. Dobu“ drži samo, da se ispune etupci i zaslužni honorari.

All preko vijesti, da su tobože članovi uprave, Hrv. pj. dr. „Kolo“ izjavili da im je „neprijatno samo, što se njihov dolazak pokušao zloupotrebiti u kojekakve stranačke isplade“... nemožemo nikako prihvatiti. — To je prosta mistifikacija, jer stvar stoji ovako: Hrvatski Šibenik je sa oduševljenjem i ušišćenjem, dočekao svoju hrvatsku braću Do 4000 Hrvata se sleglo na kolodvor pri dočeku Hrvatska duša je progovorila. To je bilo pravo hrvatsko slavlje. Saka naručenih plaćenika, protežirama policijom, pokušala je odmah, da bi dala drugi karakter dočeku, ali se pri prvom pokušaju razbijala, kao ovce pred lavom, ispred oduševljene ali ozbiljne hrvatske mase. Sve pripreme, doček, zabave, izleti, sve je to bilo u *hrvatskom stilu* Šibeniku bogme, drugčije nije ni moguće. — „Kolo“ je također čisto hrvatsko društvo. Oko 60 od 68 članova su čisti Hrvati, pristaje hrv. narodnog pokreta. — „Kolo“ je u svoje vrijeme probudilo hrvatsku svijest. Ono to i danas čini. Dopisnik „N. D.“ kaže misiju „Kola“ je kulturna i nosi nacionalni biljeg. — To i mi kažemo. „Kola“ su sinovi hrvatskog naroda, i kao takovi, oni i sluze hrvatskom narodu.

Pu sve kada bi netko od „Kolaša“ bio i kazao, ono što tvrdi dopisnik „N. D.“, to se je odnosilo na onu šaku naručenih izavičara. Uprava „Kola“ je je mjesec dana prije svog dolaska obratila Hrvatima. Hrvati su se tim posjetom smatrali počašćeni, pak su dočekali i počastili svoju braću, onako, kako to mogu i znadu Šibenski Hrvati. Sagni „Kolaši“ su pripovjedali, kako im je Šibenik priredio, najljepši i najoduševljeniji doček.

Ovo je sve vidio i za sve ovo vrlo dobro znade dopisnik „N. Doba“. Čemu onda domisljeno i mistificirano pisanje?! Znamo da je „Novo Doba“ poznato, kao najreklarniji list u ovoj zemlji, a sada je utvrđeno, da je i njegov šibenski dopisnik reakcionar.

Do šibenskih je Hrvata, da ne potpuno i ne čitaju ove reakcionarne i protuhrvatske novine.

Kongres Zemljoradničke Stranke u Sarajevu počeo je na 30 p. mjeseca. Prilivacne su razne rezolucije, kojima se pozivaju ulazak hrvatske seljačke republikanske stranke u skupštinu; osuđuje bračubilački rad Pašić-Pribečeviće vlasti i prečim prelazi preko prijatelja, koje je Pašić uputio opoziciji na zboru u Bjelini. Na koncu je kongres izjavio da će podupirati rad opozicionog Bloka protiv današnjeg režima — oligarhije i korupcije.

Novi progoni radnika. Policijske vlasti u strahu, da se prvog maja ne proglaše u Šibeniku sovjetske republike za čitavu državu, upale su par radnika. Corpus delicti jest jedan prvomajski *centurirani* letak, kakvi su se u Austriji mogli da dijele na milijune. I ko ovo pročita, pomislić će, da su ovi jadnici, kad ih se već htjelo da apsi, bili u zatvoru zadržani na duže do večeri prvoga maja. Kad tamo, a oni bivaju sudjeni na čitav mjesec dana policijskog za-

tvora, i to po domaćem izdanju Bachove patente. Ovo će starog austrijskog apsolutističkog reaktionara, starca Bacha, opravdati pred bogom, koji će ga da oslobodi pakla, kad mu dokáže, da dolje negdje na zemljinoj lopti ima zemlja, gdje su patenta, radi koje je on proklet, od njegovih maksimalnih 14 dana maksimalna na čitav mjesec dana. I bude li se samo kod toga ostalo još će Bach da prema drugim grješnicima bude blažen i svet. Zaista, tome se nije nikad nadao. I tako Bach od paklenika postat će rajnik. Jedino što ga sada neizmjerno žalosti jest, što su se po njegovoj smrti degenerirale njegove patente, pa ih se on, s toga, odriče i stidi, što još uvijek nose njegovo ime.

I zaista, u crnim danima pokojne Austrije po Bachovoj se patenti mogla da pretrpi kaznu najviše od 14 dana, dok se ona u našim bijelim danima diže na čitav mjesec dana. Pa da mi ne napredujemo!

U onim se crnim austrijskim danima pred žandarmskim nosovima, a ti bijahu obilati, iz svega grla vikalo: *Dolje Austrija!* i slično, i kazna se obično penjala od 2 do 8 dana; danas se ne više ništa, i baš za to, valjda, što se ništa ne više treba odasjesti mjesec dana u zatvoru.

Gradske vijesti.

Proslava Zrinskih Frankopana. Na 30 prošlog mjeseca, Jugoslavenska Matice priredila je proslavu 23. godišnjice hrvatskih mučenika Zrinskih i Frankopana. U 10 sati u jutro bila je svečana glagolska misa u stolnoj crkvi. Prisustvovalo je su društva, civilne i vojničke vlasti sa jednim odredom mornarice. Nakon mise povorka je krenula obalom do pred hotel „Krk“, gdje je s Kistić tajnik Jug. Matice iscripio priznanje, život, borbu i rodoljublje naših velikana protiv njemačkog njezdi.

Poslje podne, „Dječak Utruženje“ mjesne preparandije priredilo je u pomen narodnih mučenika prigodnu društvenu zabavu. Na večer je bila svečana akademija u Kino „Tesla“, kojoj su sudjelovali Filharmonija, Srbijski, diletantski sekcija „Hrv. kat. narodnog saveza“ i hrvatskog sokola. Prostoje Kino su bile preatupane, a uspjeh, zaslugom marnog odliora Jug. Matice nadmašio je sve dosadašnje.

Organizacija HRSS. Kroz zadnjih mjesec dana u šibenskom kotaru, osnovano je 8 organizacija Hrvatske Seljačke Republikske Stranke.

Narod u sjevernoj Dalmaciji iza sve to, što ga režimlje sve više tuče i teroriziraju, listom se probudjuje i osvješćuje, te hrli u redove hrvatskog narodnog pokreta. To je dostojan odgovor na najvešnju politiku „gvozdeno ruke“.

Uprava Kupališta „Jadrija“ svojski se zauzela oko podignuća i unapređenja ovog našeg divnog Kupališta, kojemu na daleko nema premeća. Tako će nastajati dana za početi izgradnjom, 20 novih betonskih kabina od kojih je 13 već sada privatnicima prodano.

Progonstva policije. Prigodno dočeka Hrv. pj. dr. „Kolo“ iz Zagreba, bila su upušena dva hrvatska omladince, samo zato jer su klicali „Živio Hradić! Hradi istog razloga, sudradno je bio upašen i treći omladinac.

U večer, za koncerta, iza četvrtie tučke, bile je proračunano izazvan po policajcu Careviću g. Josip Drezgu, — dok je ovaj išao da se prema utanačenju sa g. Direktorom Ježinom dogovori sa upravom „Kola“ glede davanja „matinee“ — te bez ikakva razloga predveden na pol. stanicu, gdje je bio zadržan 4 puna sata — Prisutni, sve vlasti i građanstvo, doznajući za ovaj bezrazložni postupak, osudili su policajca Careviću, koji je po nalogu starijih, pustio g. Drezgu na slobodu. — Već u jutro, pri dočeku „Kola“, Carević je napustovao g. Drezgu. — Javno je mišljenje u gradu, da je Drezgu prihva-

tio izazov i da nije imao pameti i bladoće i za se i za policajca Carevića, da je moglo doći do velikih nerada, pa i do krvoprocijeta. Ito, komu je predno duvanje reka i mira? Tko bi snosio za sve to posljedice i odgovornost? Skrajnije je vrijeme, da se tomu doskoči.

Našeg prijatelja i sumišljenika g. Josipa Nekića, zadužila je obiteljska nesreća. Mlađa kćerica, umrlak od 16 mjeseci, nakon teške boljetice, preselio se na bolji svijet. Čestito obitelji naše iskreno saučeeće.

Upravitelj mjesne preparandije prof. g. Grčić, koji je natrag mjesec dana bio umirovljen, preselio se iz Šibenika u svoje rodno mjesto, u Vranjicu kod Solina. Kao nastavnik i upravitelj odslužio je punih 45 god., a u svom revnom radu, stekao je mnogo štovatelja i prijatelja.

Proslava 50. godišnjice smrti Nikole Tommasea. Doznajemo da je ova proslava inspirirana sa strane samog Mussolinija, preko beogradske vlade. Naša vlada, kao vjerna saveznica, požurila se odmah, da preko svojih organa ispuni želje svoga „civilnog prijatelja“. Za to su sve vojničke i civilne vlasti prisustvovala zadužnicima u stolnoj crkvi, kao i večerjom predavanju u sokolskim prostorijama.

Mjesni Talijani su to pokušali izrabiti u nacionalne svrhe pa su de jednog zadužnicima prisustvovali. Zatražili su dapače, da za njih budu održane posebne zadužnice. Naručili su dapače i konferencija iz Hima za ovu prigodu. Općina je u ime grada položila vijenac sa narodnom trobojkom na podnožje spomenika N. Tommasea. To Talijanima nije bilo po čudi, pak su oni položili na spomenik drugi, lovor vijenac sa crnom vrpcom, koja ima značenje, kako je tobože Šibenik pod tuđim ropstvom.

Hrvatski Šibenik je sve to dobro proze i nitko od građanstva nije zadužnicima prisustvovalo, jer je i ovom prigodom uvidio, da je najbolje uklanjati se svakom doticaju sa ovakvim „prijateljima i saveznicima“ koji sa našom podjarmljenom braćom varvarski postupaju.

Rasejep u mjesnoj „Orjuni“ je gotova činjenica. Učeuca omladina, koja odobrava i simpatizira pravi politiku hrvatskog sporazuma g. Ljube Davidovića, odvajaju se od ono pet šest orjunskih plaćenika, koji odobravaju rušilačku i terorističku politiku velikosrbina Pribeča.

Lovačko udruženje imalo je u prošlu nedjelju svoju glavnu godišnju skupštinu u prostorijama Sokola. Odličeno je da se neke naše prejelce pošumi i da se punta „Ostrica“ ogradi za rezervirano lovište. U novu upravu izabrani su gg. J. Dulibić, M. Šušac, L. Milč i B. Ijadica.

Iz općine. Uprava naše općine izdala je svečani proglas za proslavu 50. godišnjice smrti Nikole Tommasea, dočim prigodom proslave narodnih mučenika i hrvatskih velikana Zrinskih i Frankopana nije izdala nikakvog proglaša. Pitanje je zašto naša općinska uprava, gdje god može zarezire od hrvatstva.

Sjemeničarci VII raz. splitskog sjemeništa pod vodstvom svog ravnatelja preč. Don Vinka Fulgosa, bili su u srijedu u našem gradu, posjetili gradske znamenitosti, te su se u večer istoga dana povratili u Split.

Okruzna banka održala je u prošlu nedjelju, 26. tek., glavnu skupštinu, na kojoj je potvrđena stara uprava, bez ikakve promjene.

Iz zemljoradničke stranke se šire glasine, da će jedan od vođa uskočiti u demokrate, a drugi u radikale. Mi u to ne vjerujemo, i sva je prilika, da se te vijesti lansiraju sa stanovitim tendencijom, jer se najveći dio naših zemljoradnika, bori uz bok narodnog hrvatskog pokreta, dapače se je veći dio već i organizirao u redove HRSS.

Premaštaji. Kako nam javlja prijatelj iz Splita, kod policijskog odsjeka u Šibeniku, uslijedit će ovih dana neočekivane promjene. Šef šibenske policije, komesar Nikola Carević premešten je kod splitske policije, a tajni detektiv Grgo Belamarić premešten je u istom svjetstvu u Dubrovnik, Istodobno g. Čurković preuzeti će policijske agende u Šibeniku.

Promicateljni odbor protiv psosti i kleveti, sastavljen od prvih ličnosti u našem gradu, zakazao je sastanak za 4. srijedu ov. god. u 11. sati pi. podne u dvorani „Sokola“, na koji su pozvane sve korporacije i društva, da se zajednički potraže kako bi se iskorenilo ovo ružno zlo i navika u našem gradu.

Lična vijesti. U četvrtak na večer proputovao je pokraj Šibenika parobrodom Salona ministar P. P. kabinet D. R. Grižogona. Nitko ga nije dočekao, nego jedan rodnik i policajac Carević.

Banditi u akciji. Bivši vođa, akcijone sekcije mjesne orjune, propalica Kessler, svako nekoliko dana doleti potajice u Šibenik, ostane jednu noć, te zatim upute izrečne, onako kako je i došao. Svrhu njegovih akcija, o kojima je policija redovno obavještena, jest noćno izazivanje mirnih građana u javnim lokalima i na ulici.

Taj noćni „junak“ pred dvadesetak dana doletivši u Šibenik izazvao je ugodne i mirne građane u kavani „Krk“, prijetio se korbačem, te sutra rano izzeao.

U prošlu srijedu ponovno je to propalica i varalica došao na večer u Šibenik te se odmah združio sa ozloglašenim plaćenicima mjesne orjune i pokušao da u noći po kavanim izazivlje. Pošto nitko od prisutnih nije htjelo da reagira na isplade tih kukavčeva, uklanjajući se od istih kao od gube, oni se kasno u noć upušte preko grada, da pod zaštitom vlasti traže svoje žrtve. U tom lovu sreća ih namjeri, na nekoliko mjesna gg. akademičara u Varošu. Kažemo sreća za bandite, zato, što se nisu namjerili na druge šibencane umjesto akademičara, koji bi ih tom zgodom bili naučili reda isprašivši im ledja, i tako im jednon za uvijek dokuzali da Šibenik nije zgodan teren za izazivanje.

Banditi, kada su se namjerili na gg. akademičara ispušile salve iz revolversa. Jedan žandar čuši pucnjavu i vidivši akademičara da bježe, zaustavi ih golim bodom u ruci, tražeći od istih da se legitimiraju i predadu oružje. Akademičari se legitimiraju i dokazuju da oni nisu pucali, već Kessler i družina, pa zatraže od žandara da ga upsi. Žandar im na to odgovori: „Gospodo! Kada je Kessler pucao onda je druga stvar, ne smela ništa, a nije ga potreba apsitte.“ (Baš lijepo! šibencima na ravnjanje za buduću.)

Za ovu slučaj znanu vlasti, a osobito policija čiji je on saveznik i bez zaštite, koje, ne bi sigurno mogao ovo počinjati. Dapače policija je nakon ovoga učina bila o tomu i obavještena po akademičarima. Sasvim tim banditi niti su bili upušeni niti kažnjeni, pa niti tuženi. Naprotiv ako netko klikne Hrvatskoj ili Hradiću, policija revno uređuje, apsi i sud najmanje po 14 dana po carskoj patenti. Za što vlasti ovo trpe? Ili je već započeo izborni kresčev?

Šibenski su Hrvati u pogledu ovakova postupanja sasvim na čistu. Oni će znati, kako im valja postupati, sa nesrećama, koji po danu spavaju i skrivaju se, a ponodi traže, kakovu nemoćna žrtvu, iz busje. Oni će znati da se i sami dostojno brue, po pravu, koje im pristoi po prirodni, božjim i ljudskim zakonima. Hranice se, ali posljedice i odgovornost, koje će neminovno u najkraće vrijeme iz te samoobrane pristići, već sada pripisaju vlastima, koje to pasivno gledaju ili čak i podupiru izazivače.

Dosta je li fleksom svoju.

„Jelen“ sapun. Nakon prevrata osnovala je tvrtka Georg Schicht, A. G. u Ausigu (Česka), koja je, kako je poznato, jedna od najstarijih i najvećih tvornica sapuna na evropskom kontinentu, u svima nasljednim državama bivše Austro-Ugarske monarhije, tako i u Jugoslaviji i to u Osijeku tvornicu sapuna, svjedca i ostalih sredstava za pranje, u kojem je poduzet, u velikoj mjeri i naš domaći kapital uložan.

Poduzeće radi pod imenom „Jugoslavensko d. d. Georg Schicht“ sa sjedištem u Zagrebu i sagradio je u Osijeku najmodernije uređenu tvornicu, te je u stanju svim zahtjevima udovoljiti.

Sada se dakle i kod nas proizvodja već odavno poznati i najbolji „Jelen“ sapun u predratnoj kakvoći, koji se od mnogih nastoji patvoriti, koji je ali u svojoj dobroti i izdašnosti nedostiziv.

Stoga se postovanim domaćincima u vlastitom interesu preporučuje, pa pri kupovanju sapuna za pranje uvijek pazi na ime Schicht i marku „Jelen“ i da svaki drugi proizvod odbi, koji se nastoji pod imenom Schicht, a bez oznake „Jelen“ podmetnuti.

Današnji oglaš daje u tome smjeru potrebu razjašnjenje.

Izdav. i odg. ured. Medić Niko.
Tisak: Tiskara Kosa — Šibenik

Traži se podesan stan, vrasina najma nuzgedna, obratit se upravi lista.

1-2motorna čamca

ili ovakovo dobro iduće poduzeće, traži se za kupnju ili zakup. Svrši služeće prijave o prikladnosti smještaja za event. osnivanje, bit će dobre naplaćene. Njemački ili talijanski dopisi pod „Motorboote 9838“ an Annuenzenexp. Piras, Teplitz-Schönau, Tschechoslowakci.

MATE PRGIN - ŠIBENIK

Veliki pribor šešira i sagova
domaćih Ivornica.

Trgovina mješovitih robe.

Jugoslavenski javni bilježnik
u Sjevernoj Americi.

PETAR REŠKOVAC

1526 age St., N. S. Pittsburgh, Pa.
Zastupao u svima ostavnim i imin poslovima i razpravama Utjerivam oštete za Vaše nastradale i poginule u Americi, kao i osmrtnine za umrle u svim slučajevima. Izradjujem sve pravne i ine dokumente za sve one, koji žele doputovati u Ameriku, ako u Americi imaju svoje rodbine, koja će se za njih pobrijeti. U svakom slučaju izvolite se obratiti na mene. Toplo se preporučam zainteresovanome narodu. 7

Foto Pax

Zaved za umjetno slikanje,
povećanje reprodukcije slika,
izradbe sa uljem, aquarel, i
pastel bojama, tuš i kreyton.
— ZAGREB, ilica 35. —

JOSIP DREZGA - ŠIBENIK

Brzojavl.: DREZGA Šibenik.
Telefon inter. 38.

**VELIKA PRODAJA u žitarica-
ma i kolonijalima,**

Prodaja: Scćera, Kave, Pirinča, Sa-
puna, Gradjevnog materijaa, Nafta,
Benzina. Mašinskog ulja.

SVE UZ CIJENE KONKURENCIJE.
Autogarage.

Narudžbe se obavljaju sa vlastitim
prevoznim sredstvima.
motornim ladjama pomoru, teretnim
automobila po subu.

Export vina, ulja i rakije na malo.

Dragutin Šepak, Zagreb

Prilaz 35. Prilaz 35.

Vlastiti proizvod svih vrsti

„LIMENKA“

za lak, firnajs, terpentin, ulje, petro-
leum, kandite itd.

Patentne limenke za uljene boje itd.

Oglasujte vašu tvrtku u
„DALM. HRVATU“.

Odlikovana Voštarnica
DIPLOM. VOŠTARSKI
PEČLAR **GRO ČULAR** MAJSTOR
ŠIBENIK

IZRADJUJEM:

sve vrsti svijeću, duplura, uskrasnih
stojnica (cerca) sa svim urešnim zna-
kovima, iz prvorazrednog voska,
brzo i solidno.

PRERADJUJEM:

prama želji sve vrsti svijeća iz vo-
štanib ulomaka i okapina.

PRODAJEM:

šnog vrcanog **MEDA** naravnog sa
mog uzornog pčelinjaka, na malo i
veliko. Med je vanredne ljekovitosti za
plućne bolesti, gripa, prsa, prehlade itd.

KUPUJEM:

sve vrsti voštanib okapina, ulomska
i žutog voska.

Sve uz povoljne cijene!

Opletene bocune

(demižone) u svakoj

količini od 3 do 50 li-

tara razasiljem poštom

ili željeznicom uz naj-

jeftinije cijene. Veliki izbor sta-

klene, porculanske i luksusne robe.

STAKLENE PLOČE svake vrsti,

brušena i nebrušena **OGLEDALA.**

REX i **ULTREFORM** boce i lon-

čice za ukuhavanje voća preporuča

Staklana VJ. FRANZ, Zagreb

Jelačićev trg. 7.

Svi Hrvati, nek se služe kod onih, koji oglašuju u „Dalm. Hrvat“.

Netreba popravka!

Netreba popravka!

19 Novi Izum 24**Vinogradari i Trgovci »Pozor«**

Nabavite si s mjesta Zora štrcaljku proti peronosperu, kao što i Zora Sumporaču proti vjldima.

ŠTRCALJKA ZORA jest gradjena iz jakog bakra i mjeđi, **BEZ GUMA**, na vendile, baca galicu u magli nepre-
stano 3 MINUTE, a svi djelovi su izvana. Jamči se 10 god.

ZORA SUMPORAČA mješa zrak sa sumporom u posebnom djelu konstrukcije u sumporači, a radi tako povoljno
da može jednim posve takvim pritiskom na polugu osipati čitavu jedna lozu. Ista jest hidronički zatvorena te
nerasiplje niti najmanje sumpora. Jamči se 10 god.

Dopise molim slati kao i narudžbe izravno na

DRAGUTIN ŠEPEKA

Prilaz 37, ZAGREB.

PUČKA TISKARA PRIMA NA IZRADBU
SVAKOVRSNIH
TISKANICA.

„DRINA“ najbolji sapun

Proizvadjia slijedeće specialitete:

SAPUN

MARSEILLE bijeli i žuti
DRINA extra žuti
ZELENI BARI

Tražite odmah naše izvanredne ponude

Cijene umjerene — Poslužba tačna — Pakovanje u sanducima — Solidnim trgovcima prodajemo na isplatu uz priček

„DRINA“ tvornica sapuna i svijeća d. s. o. j. u Šibeniku.